

Naděje prostřednictvím Ježíše Krista

Proč k tomu, abych se stali dokonalými, potřebujeme pomoc Ježíše Krista?

Starší J. Devn Cornish ze Sedmdesáti řekl:

Členové [se] často ptají: „Jsem jako člověk dost dobrý?“ nebo „Skutečně se dostanu do celestiálního království?“ Samozřejmě, že něco jako „být dost dobrý“ neexistuje. Nikdo z nás si nikdy nemůže spasení „vysloužit“ ani „zasloužit“, ale je normální přemýšlet, zda jsme před Pánem přijatelní – takto tyto otázky chápu já. ...

Dovolte, abych to řekl přímo a jasně. Odpovědi na otázky: „Jsem dost dobrý?“ a „Dostanu se tam?“ znějí: „Ano! Budete dost dobří“ a „Ano, dostanete se tam, pokud budete dál činit pokání a nebudete si nic rozumově zdůvodňovat ani se vzpouzet.“ Bůh nebes není bezcitný rozhodčí, který hledá záminku pro to, aby nás vyloučil ze hry. Je náš dokonale milující Otec, který si více než cokoli jiného přeje, aby se všechny Jeho děti vrátily domů a žily s Ním navždy jako rodiny. Opravdu dal svého Jednorozeného Syna, abychom nezhynuli, ale měli věčný život! Prosím věřte této věčné pravdě a prosím čerpejte z ní naděje a útěchu. Záměrem Nebeského Otce je, abychom to zvládli! To je Jeho dílo a Jeho sláva. (J. Devn Cornish, „Jsem dost dobrý? Dostanu se tam?“, *Liahona*, listopad 2016, 32–33)

Co máme dělat, abychom byli učiněni „[dokonalými] skrze Ježíše“?

Sestra Carol F. McConkieová, někdejší první rádkyně v Generálním předsednictvu Mladých žen, učila:

Naše naděje na dosažení svatosti se soustřeďuje v Kristu, v Jeho milosrdenství a milosti. Díky víře v Ježíše Krista a Jeho Usmíření se můžeme stát čistými, bez poskvrny, popřeme-li v sobě veškerou bezbožnost [viz Moroni 10:32–33] a budeme-li činit upřímné pokání. Jsme křtěny vodou na odpuštění hříchů. Naše duše se posvěcuje, přijímáme-li Ducha Svatého s otevřeným srdcem. Každý týden se účastníme obřadu svátosti. V duchu pokání s upřímnou touhou po spravedlivosti se zavazujeme, že jsme ochotny vzít na sebe Kristovo jméno, pamatovat na Něj a dodržovat Jeho příkázání, abychom vždy mohly mít Jeho Ducha, aby byl s námi. Postupem času, jak neustále usilujeme o to, abychom byly zajedno s Otcem, Synem a Duchem Svatým, se stáváme podílnicemi Jejich božské podstaty [viz 2. Petrova 1:4]. (Carol F. McConkieová, „Krása svatosti“, *Liahona*, květen 2017, 10)

Starší Dale G. Renlund z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

Bohu mnohem více záleží na tom, kdo jsme a kým se stáváme, než na tom, kým jsme byli kdysi. Chce, abychom se nepřestávali snažit. (Dale G. Renlund, „Svatí posledních dnů se nepřestávají snažit“, *Liahona*, květen 2015, 56)